

אצט

יום שני אדר"ח טבת - ו' דחנוכה:

נר שביעי:

הרבי נסע לאוהל והתפילות והדלקת הנרות נערכו עם שובו לעת ערב.

יום שלישי בדר"ח טבת - ח' דחנוכה:

נר שמיני - לראות ולהיראות:

הי' זה ללא ספק שיא חסר תקדים של פירסומי ניסא עולמי, הדלקת נר השמיני היתה בעיצומו של כינוס הילדים שהועבר בשידור ישיר לכל העולם כולו. ומדינות רבות ראו ושמעו זאת, וגם נראו ונשמעו בבית חיינו ולהלן סדר האירועים כפי שהתרחשו במרכז:

את מ'רוקר', הושמעו דברי: ראש הממשלה מר יצחק שמיר, הגאון רבי מרדכי אליהו שליט"א (בשידור חי מהכותל המערבי) וכן הושמעה ברכתו ותורתו של א' מילדי צירנוביל הלומדים בכפר חב"ד. ממנהטן הושמעו דבריו של ראש עיריית נ"י. מר דייוויד דינקיס וממונטריאל הושמעו דבריו של ראש ממשלת קנדה - מלרוני.

את הפסוקים הראשונים מייב הפסוקים אמרו ילדים מרחבי העולם בשידור ישיר, ואת שאר הפסוקים אמרו תלמידי אהלי תורה ותוח"ל אשען פארקוויי.

אחרי אמירת הפסוקים והכרות יחי אדונינו מפי אחד הילדים החלו לשיר זיוי וואנט משיח נאוי והרבי מתא כפ. גם כאשר מתאו כפים לאות תודה לילדים שאמרו את הפסוקים הצטרף הרבי למחיאות הכפיים.

אחר כך שודרו הדלקות בשידור חי מכל העולם:

מהכותל המערבי בירושלים, מבית הכנסת הגדול של מוסקבה, מרחבת מגדל אייפל בפריס, מהשדרה החמישית במנהטן, מהונג-קונג שבמזרח הרחוק, מיהונסבורג וקייפטאון שבדרום אפריקה, מאוסטרליה, מארגנטינה, מאורוגוואי, מאנגליה ומקנדה. כל אלו נראו ונשמעו ב-770 ומול מקומו של הרבי הוצבו מסכים במיוחד עבורו.

(בכל אחד מהמקומות השונים בעולם נכח קהל רב בעת ההדלקה ונערכה תכנית מיוחדת. דיווח מפורט ראה ברשימה המיוחדת בסוף החודש).

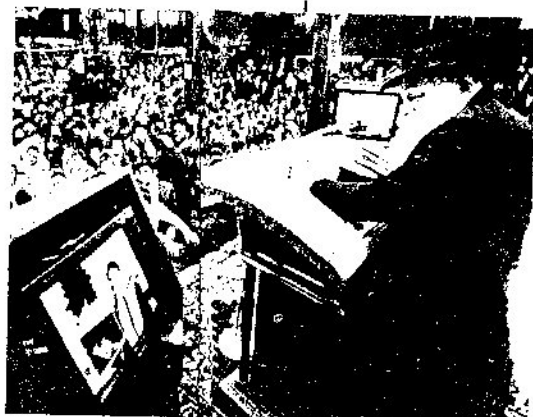
אחרי הדלקת הנרות בבית חיינו ושירת הנרות הללו בליחי תזמורת כשהרבי מעודד את השירה בחזק, אמר הרבי שלוש שיחות קצרות אותן תרגם לאנגלית הרב שלום דובער העכט שי'.

בסיום הכינוס השמיע המנחה הרב שמעון העכט שי' ברכה לרבי, והקהל כולו, בכל היבשות, שואג 'אמן'. בסיומה משמיע הרה"צ ר' חיים גוטניק שי' את 'ברכת כהנים' כאשר הילדים עם הרבי מצטרפים לאמירת הפסוקים מילה במילה.

לבסוף הרבי הורה לחזן ר' משה טלישבסקי שי' לנגן 'שיבנה ביהמ"ק' ועודד את השירה בחזק.

אחרי מעמד מיוחד זה התפללו ערבית (לפני התפילה הגישו לרבי מים ונטל את ידיו הק'). אחרי התפילה חילק למדריכים ומדריכות חבילות של עשר סנט עבור הילדים ובירכס: 'א פרייעבן חנוכה'. לצלמים גם נתן הרבי חבילת מטבעות לכ"א והודה להם (באנגלית) על מלאכתם.

כשיצא הרבי החלו לנגן את המארש דר"ח כסלו והרבי עודד את השירה בשמחה ובחזק, בדרכו הבחין הרבי בילד שנפלה כיפתו, הרבי הצביע על הכיפה והמתין עד שהרים הילד את הכיפה ולבשה, ואז הניף את ידו לעבר הילד בחינך רחב.

בחזק ביהמ"ד היו בעיקר ילדי וילדות צבאות ה' וקהל מועט של מבוגרים. המונים התכנסו באולמות הסמוכים מרחבי השכונה לשם הועברה התכנית כולה במעגל סגור.

הרבי נכנס לביהמ"ד בשעה 2:40, התפללו מנחה (ובינתיים שודרה לעולם תכנית קצרה על הרבי שליט"א), בסוף התפילה אמר הרבי למזכיר הריל"ג כי בגלל ההפסק שעד הדלקת הנר שמיני יאמרו עתה 'עלינו'.

הילדים שרו 'עלינו' במנגינה המקובלת. אחרי הקדיש שרו 'אל תירא' בתלהבות, והרבי עודד בידו הק'. אח"כ ניגש לסטנדר השני, שהוכן מראש, כנחוג כאשר אומר שיחה.

תחילה שודרו (מתוך הקלטות) מעמדי הדלקת נרות במקומות שונים בעולם (הרבי התעניין במיוחד כשהראו

יום רביעי ב' טבת - 'זאת חנוכה':

הרבי נסע לאוהל ובשובו, לעת ערב, התקיימו התפילות מנחה וערבית.

כשנכנס הרבי לביהכ"ס, עדיין זלקה החנוכה ובעלותו למקומו היפנה לעברה מבט חודר.

בסיום התפילה הילק הרבי שטרות לצדקה ולפני התחלת החלוקה אמר: 'זי וואס האבן נאך ניט גיגעבן חנוכה געלד. אדער נאך ניט דערגעבן - קענען דאס איצטער משלים זיין. (אלו שעדיין לא נתנו דמי-חנוכה, או שלא נתנו מספיק, יכולים להשלים זאת עתה). וההל בחלוקת שני שטרות של דולר - דמי חנוכה.'

בין העוברים היה הרב אברהם שם טוב שי' שעמד בראש מבצע פירסומי ניסא העולמי והרבי נתן לו שני שטרות נוספים - 'עבור לראות ולהיראות'.

יום חמישי ג' טבת:

גם היום נסע הרבי לאוהל. בכניסתו ובצאתו למנחה וערבית שהיו עם שובו, לווה הרבי בשיר 'ידן נצח' ואירת יום הסגולה ה' טבת כבשה את מקומה. יום זה הוא, כידוע, היום בו נפסק לעיני העמים כי הספרים וכתבי היד שבספריית ליובאוויטש הם רכוש הבלעדי של אגודת חסידי חב"ד ובשנים שעברו עמד הרבי בהרחבה על משמעות היום בו ניצחו הספרים כיום סגולה לתוספת בלימוד תורה והפצת ספרי קודש.

יום שישי ד' טבת:

היום נאסף בחצרות הק' קהל רב והוא היה מגוון ביותר. החל מחסידי שוהים כאן מימי החנוכה או כאלו שבאו במיוחד לרגל ה' טבת ועד למשתתפי הפגישה' מסעם צעירי אגודת חב"ד שהפעם היה מספר משתתפיה כמאתיים וחמישים נפש. מלבד כל אלו בולטת במיוחד קבוצה גדולה של האורחים מארץ הקודש שבאה עוד בערב חנוכה בארגונו של הרב אהרן אליעזר צייטלין שי' מצפת.

לקראת השבת נחלה על הקיר המערבי של ביהמ"ד (מעל הפירמידות) שלט מאיר עינים על 'התועדות רבתי יום הבחי' ה' טבת ידן נצח' - שנועדה למוצאי השבת מסעם אגודת חסידי חב"ד העולמית.

שבת קודש פ' יגש, ה' טבת -

'ידן נצח':

השיר 'ידן נצח' היה השיר של השבת. שרו אותו בכניסת הרבי לתפילות ולהתועדות ובצאתו והעוברים לפני התיבה

אף שילכו אותו, בעידוד הרבי, בתפילות כמו בלכה דודי וכד'.

זה היה גם הניגון הראשון בהתועדות שהיתה שמחה מעבר לרגיל ובמהלך כל הניגונים הירבה הרבי לעודד את השירה בהנפת ידיו הק' בעז.

השיחה הראשונה, שנמשכה כשעה, נפתחה בביאור רחב בענין גישת יהודה אל יוסף בעבודת ה' של כל אדם בכל דור. קדם לדברים הסבר בענין נצחיות התורה והוראותיה בכלל ונקודת ההוראה היתה כי כשם שיהודה לא גרתע מלדרוש בתוקף את בקשתו לפני המשנה למלך מצרים, כך יוכל כל יהודי לבוא לידי עבודת ה' מושלמת למרות תוקף הגלות.

לקראת סיום השיחה היו זמנים על סגולת השנה - 'אראנו נפלאות' והרבי אמר, בין השאר, כי הביטוי 'אראנו בלשון נסתר (בעוד שבתחילת הכתוב נאמר 'ימי צאתך לשון נוכח) מורה על כך שתהיה 'ראיה' גם בענינים נסתרים והיא תחדור גם בכחות הנסתרים של האדם.

בהמשך היה ביאור על סיום הפרשה 'ויכלכל יוסף ... לחם לפי הטף' (תוך קישור לפרק פ"ט בתהלים) והרבי גילה את הקשר הפנימי בין הפרשות 'יגש', 'יחי' ו'שמות'.

בשיחה השניה דובר על ייחודה של השבת בה נפעלת השלימות ('יכול') של כל ימי החנוכה ובתור שכזו יש להוסיף ולהתחזק בקיום הוראות חג החנוכה. מהעיקריות שבהן - חנוכה הוא על שם חנוכת הבית והחג צריך להביא תוספת בבתי תורה, תפילה וצדקה. כאן היו דברים בעלי קשר ברור למהותו של יום - יום הספרים. הרבי ביאר את המושג 'בית מלא ספרים' כך שהספרים ממלאים את כל מהותו של הבית והביע תקווה וברכה כי בקרוב ישובו כל הספרים למקומם האמיתי, ר"המתחיל במצוה אומרים לו גמור', אלו שהתחילו בזה והצליחו, אומרים להם גמור, בהשבת שאר הספרים וכתביהיד למקומם האמיתי.

בשיחה הבאה הורחבו הדברים והרבי פירט כי ראוי שלכל יהודי, ואפילו לכל ילד קטן, יהיו בבית חומש, סידור וקופת צדקה משלו. באותו ענין היתה תוספת דברים על מצות הצדקה והרבי התיחס לעובדה שדוקא במוצאי חנוכה דיבר על השלמת נתינת דמי חנוכה והוסיף דברי התעוררות על חשיבות מצות הצדקה בכל עת.

הרבי גם הזכיר כי בעבר היו זמנים שספר תהלים חולק לחלקים של עשרה פרקים שנאמרו לפי הסדר, כך שהספר כולו נאמר בחמישה עשר יום. הרבי איחל כי ימים אלו יהיו ימים מלאים שמהו וטוב ואמירת התהלים תהיה מתוך שבח והודאה.

התועודות ה' טבת - דידן נצח

אחר כך היתה חלוקת המשקה לאירועים שונים ובין חלוקחים היו, כצפוי, חברי ועד אגודת חסידי חב"ד שלקחו עבור ההתועודות הערב והגהיה ר' שניאור זלמן גורארי ש"י הכריז על ההתועודות.

בתום החלוקה החל הרבי בעצמו את ניגון ההקפות לאביו ז"ל. הוא הושר בהתלהבות גדולה במיוחד ועל התנועה המפורסמת חזרו פעמים רבות כשהרבי מעודד את השירה בתעצומות הן בידו הק' והן בתנועות ראשו הק'. לאחר מכן הורה הרבי לחזן לשיר 'יהי רצון... שיבנה ביהמ"ק' ואחרי השיר הזה היתה הפתעה - הרבי החל לשיר בעצמו 'על נסיך ועל נפלאותיך ועל ישועותיך...' הקהל הגדול הצטרף, כמובן, בהתלהבות כאשר הרבי מניף ידו הק' במשך דקה ארוכה ללא הרף וכחזק רב...

התועודות רבתי לרגל יום הבהיר ה' טבת - דידן נצח, מוצש"ק פ' ויגש:

זמן קצר לאחר צאת השבת, עוד לפני תחילת ההתועודות, נודע כי הרבי הגיה ומסר לדפוס את הקונטרס לה' טבת.

מאוחר יותר במוצאי השבת, היסב קהל אנ"ש והת' לסעודת מלוה מלכה וליד שולחן הנשיאות ישבו חברי ועד אגודת חסידי חב"ד וכן הרבנים ונכבדי החסידים. את המעמד המיוחד ניהל והנחה בטוב טעם וברוב חן, בשמחה ובכובד ראש כאחד, השליח הנודע חבר אגודת חסידי חב"ד הרב החסיד ר' אברהם שם טוב ש"י. בתחילת ההתועודות הביא ה'חזור' הגה"ח רבי יואל כהן ש"י מדברי הרבי בהתועודות השבת ולימד מתוך המאמר שיצא לאור זה עתה. אחר כך נשא דברים הגה"ח ר' שניאור זלמן גורארי ש"י. הגואם הבא היה הרה"ח ר' חיים מרדכי אייזיק חזקוני ש"י יו"ר המזכירות וחבר אגודת חסידי חב"ד שבסגנון האופייני לו ריתק את הקהל שעה ארוכה במשמעות מהותו של יום. כן השמיעו דברים: חברי אגודת חסידי חב"ד - חבר המזכירות הרב יהודה קרינצקי, מנהל הישיבה וי"ר צא"ח הרב דוד רסקין ש"י ומנהל מוסדות חב"ד בניו ג'רסי הרב משה הערסון ש"י. הרבנים - הגאון ר' יהודה קלמן מארלאו ש"י ראב"ד ברי"ץ ד"ק קראון הייטס שערך סיום הלכות ברמב"ם והגאון ר' חיים מאיר בוקיעט ש"י מהועד הכללי של רבני ליובאוויטש. ולבסוף נאמו שני אורחים מארץ הקודש - הח"כ סגן השר הרב אליעזר מזרחי ש"י שדיבר על השליחות המוטלת לעת כזאת על כל יהודי באשר הוא לסייע בקליטת העליה מרוסיה בגשמיות וברוחניות והמשפטן מר מרדכי למברג ש"י.

אח"כ התקיימו ריבוי התועודות חסידיים בהשתתפות המשפיעים וכמה מחברי 'אגודת חסידי חב"ד' - עד אור הבוקר.

יום ראשון ו' טבת:

חלוקת השטרות לצדקה נמשכה למעלה מארבע שעות רצופות. במהלך עברו לפני הרבי אלפי יהודים כ"י ובהם רבנים נכבדים ואישי ציבור שונים.

כשהסתיימה החלוקה התקיימו תפילות מנחה וערבית, אחרי התפילה עמדו רבים מבין האורחים לקבל ברכת הדרך. היו אלו בעיקר אנשי הקבוצה המאורגנת בראשות הרב צייטלין מצפת.

למעלה, ליד המעליה, קיבל ברכה מיוחדת ח"כ סגן השר הרב אליעזר מזרחי ש"י. נסיעה טובה. בשורות טובות. זיין א מיניסטער.

יום שני ז' טבת:

הרבי נסע לאוהל והתפילות מנחה וערבית היו בשונו כרגיל.

יום שלישי ח' טבת:

לאור דברי הרבי בהתועודות השבת אודות אמירת תהלים פורסמה מודעה בחתימה 'המעוררים' בוז הלשון: 'בגשר לדברי כ"ק אדמו"ר שליט"א בהתועודות זש"פ ויגש ה' טבת ('דידן נצח') ע"ד אמירת עשרה פרקי תהלים בזמנים מיוחדים (ובנדו"ד גם (ועיקר) מתוך כונה ורגש דזתינת שבח והודאה להקב"ה). הנוו בזה לעורר ולהציע ע"ד אמירת המסמורים דעשור השמיני שבספר תהלים: ממחזור פ"א עד מחזור צ' (ועד בכלל) - שאודותם דובר בהמשך השיחה."

יום רביעי ט' טבת:

הרבי נסע לאוהל.

בשבועות האחרונים שהתה ב־770 קבוצת חניכים מבית הספר למלאכה בכפר חב"ד שבאה עם המחנכים הרב משה אדרעי והרב אברהם חרד שיחיו. היום הוזרת הקבוצה לאה"ק ואהרי תפילת ערבית קיבלה הקבוצה את ברכת הדרך: 'נסיעה טובה, בשורות טובות, הצלחה רבה'.

מאוחר יותר נודע שהקבוצה זכתה לקירוב מיוחד. הרבי מסר (ע"י המזכירות) עבור כל אחד מהם שטר של עשרה שקלים, שליחות מצוה לצדקה באה"ק, וכן את המענה הכללי פרטי של ימים אלו (ראה במדור התשובות).

יום חמישי "עשרה בטבת - יהפך לשמחה":

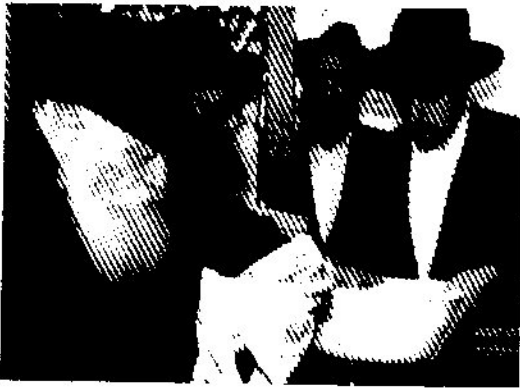
בתפילת שחרית נכה קהל רב יחסית לימי החול כי רבים באו להתפלל ביום הצום במחיצת הרבי. התפילה היתה בהתרוזמות ובאווירה מיוחדת. ברחמנא דעניי וביאבינו מלכנוי שרו את הניגונים הידועים והרבי עודד בידו הק' ע"ג הסטנדר.

תפילת מנחה - עשרה בטבת

בעת קריאת המפטיר - עשרה בטבת

נסילה ידים לתפילת ערבית - מוצאי עשרה בטבת

הק' לעבר הקהל ועודד את השירה בתנועות נמרצות בשתי ידיו הק'. רק אחרי רגע של שירה אדירה החלה התפילה...

בסיום התפילה - ב'אל תירא' ניגנו שוב ועודד בחוזק על הסטנדר, ושירה זו גם ליוותה את צאתו של הרבי מבית הכנסת כשמעודד בידו הק' את הניגון.

תפילת מנחה התקיימה בשעה הקבועה - 3:15 ונכת בה קהל גדול ביותר לקראת הדברי כיבושין. הרבי עלה למפטיר וקרא את פסוקי ההפטרה בהטעמה ובהדגשה... ביאבינו מלכנו שרו את הניגון כמה פעמים והרבי הרבה לעודד את השירה...

אחרי התפילה הושמעה שיחת הקודש.

כבר בתחילתה ניכר היה שהיא כוללת נושא מיוחד במינו. הרבי דיבר, מתוך כאב ובהתרגשות לא רגילה על כך שיש מי שפוגעים במעלחם של בני ישראל ומדברים קשות ח"ו בבני דורנו זה. הרבי הדגיש את תורת הבעש"ט שכל יהודי חביב בעיני הקב"ה כבן יחיד שגולד להורים וקנים לעת זקנתם ואמר כי בוודאי יגאל הקב"ה את ישראל מהגלות תיכף ומיד, גם אם לא כל בני ישראל יגיעו לתשובה שלימה.

במיוחד שלל הרבי מכל וכל דברים שהושמעו בימים אלו כאילו דורנו צפוי לשואה שניה רח"ל הלי"ת בגלל עוונותיהם של ישראל כשהוא מדגיש כי אלו שניספו בשואה היו קדושים וטהורים וחלילה לומר שנהרגו בגלל עוונות וכך חלילה לו לבשר ודם לומר מה הם החשבותות של הקב"ה כדברי הנביא שבהם מפטירין ביום התענית - "כי לא מחשבותי מחשבותיכם..."

הדברים היו, כאמור, מתוך כאב רב ובהתרגשות מיוחדת. הרבי סיים בברכות שבשנה זו שנת 'אראנו נפלאות' יראו הכל את נפלאות הגאולה.

השיחה ארכה כחמישים דקות ואחריה החלה חלוקת שטרות לצדקה. הפעם - 2 שטרות לכא"א. החלוקה ארכה כעשרים דקות ובינתיים הגיע זמן תפילת ערבית.

הביאו לרבי מים לנטיי ולאחר מכן חזר ממקום החלוקה אל מקומו הקבוע לתפילה. בתוך כך שר הקהל בהתלהבות עוצו עצה ותופר וכאשר הרבי הגיע למקומו, היסב את פניו

עידוד שירה 'עוצו עצה' - מוצאי עשרה בטבת

שבת קודש פ' ויחי, י"ב טבת

שבת חזק:

ה'חזק' הורגש כבר בתחילת תפילת שחרית. כששרו 'שיבנה ביהמ"ק' הסתובב הרבי לעבר הקהל ועודד את השירה בידו הק' כמה פעמים.

לרגל 'שבת חזק' הוגש לפני ההתועדות 'קידוש' מיוחד ע"י גבאי ביהמ"ס.

(להתועדות נכנס הרבי בשעה 2:00).

ההתועדות היתה בכלל לא שיגרתית. מהד גיסא - דבריו הק' היו חוצבי להבות אש. פשוטו כמשמעו. שיחות הק' שדיברו במעלתן של ישראל בדורנו זה, במעלתן וקדושתן של הניספים בשואה הי"ד, ועל חומרת הדיבורים בכיוון הלא רצוי תוך פתיחת פה לשטן ח"ו והשמעת קטרוגים על בניו של מקום, נאמרו מתוך סערת נפש. ניכר היה שהדברים יוצאים מעומק פנימיות לבו הקוה"ט האוהב את כל אחד מישראל וכואב ורואב כאשר פוגעים בהם. מאידך גיסא - היתה ההתועדות כולה מתוך רוממות הרוח. הניגונים שבין השיחות הושרו בשמחה רבה ובהתלהבות גדולה והצורה שבה הרבי עודד את השירה היתה גם היא לא רגילה.

השיחה הראשונה היתה בעניני פרשת השבוע ותוכנה המיוחד של 'שבת חזק' והיא כללה גם ביאור מופלא בפסוק: "זאתם את ספר בראשית - ויישם בארון במצרים", שיהודי נמצא בארון של קדושה גם בהיותו במצרים...

בשיחה הבאה היה המשך לשיחת הק' של יום התענית. תוך ביאור מפורט בדברי חז"ל "יעקב אבינו לא מת... מה זרעו בחיים אף הוא בחיים", הסביר הרבי את מעלתו של כל אחד שהוא מזרע יעקב ועד כמה היותו 'בחיים' קשור ונוגע לחיי יעקב. בטון מיוחד בנינו מחה הרבי על הדברים הלא רצויים שפורטמו בגנותן של ישראל וסוף השיחה היה על כך שהגאולה קרבה לבוא.

אחרי שיחה זו שרו 'נודע ביהודה אלקים ובנישאל גדול שמו...' והשמחה היתה עצומה. (ביומנו הפרטי של אחד התמימים נכתב על הרגעים הללו: "לפתע התחיל הרבי לעודד ולהניף את שתי ידיו הק' ביחד בחזק רב ובמהירות למשך זמן רב ... הקהל יצא מגדרו והיה נראה אז די ווענט שאקלען זיך און דער רבי קערט וועלטן... (כאילו הקירות רועדים והרבי 'הופך עולמות'))).

גם השיחה השלישית היתה מוקדשת, בעיקר, לענין זה תוך רגש על כך שהלילה לו לבשר ודם לומר מהי הנהגת הקב"ה.

את השיחה פתח הרבי בטון גבוה בדברים חוצבי להבות אש: 'פון די אלע חדשות וואס קומען פאר אין וועלט האט

מען גיפונען א נייע חידוש... אשר בשרודם ר"ל יחשוב את השבונותיו של הקב"ה ויאמר מה הוא עושה כעת וכי"ב ועד לומר מה שהולך לעשות רח"ל היל"ת... ענינים של היפך מדרת הרחמים... והולך ומפרסם זאת לתלמידיו... און פארפירט זיי פון וועג... פארפירט זיך אליין פון וועג... תלמידים ווייסן ניט וואס זיי רעדן... ער אליין ווייס ניט וואס ער רעדט... ט"אזי מערניט וואס "אך-און-וויי" וואס מען זאגנענט אים... ער איז זיך אליין מעמיד בשואה... בריינגט אויף זיך אליין א אונגליק... "יעני" הנביא אשר כשמו "יושיע" - העלפט ארויס אידן" התבטא באמרו "כסודם דמינו וגו'" והי' אח"כ הענין ד"אל תפתח פה לשטן... עפען ניט דיין מויל צום שטן רחמנא-ליצלן... ווארום יגער ה' בך השטן... "יעני" הנביא מסרנפשו לומר מילים אלו כדי להורות שאם יבוא בשרודם לדבר סרה ר"ל על יהודים שידע ש"אל תפתח פה לשטן"...

וואס טוט דער אויבערשטער, זאגט די גמרא "הקב"ה יושב ומחוג ויוגים" והולך להשתתף בשמחות של כל יהודי בחתונות וברית-מילות וכי"ב... מ"האט צוריקגיבראט צענדליקע אידן צו זייער אידישקייט אן קיין שום השתדלות פון אט דער בשרודם און זיינע מענטשן - און ער איז גיטאנגען אן א זייט... דער דור איז אויך א דור פון מסירות נפש כידוע דער סיפור נפלא מיט'ן "בית-יוסף"... אלע אידן פירן זיך לויט זיין שולחן-ערך ובהוספת ה"מפה" - דער רמ"א - וואס "בני-ישראל יוצאים ביד רמה" ווי פישטייט אין ספרים... וסיום השריע הוא - "זוכב לב משתה תמיד" משהודי צריך לדעת שהוא צ"ל תמיד מוכילב ובאופן של משתה זקא... בעשיית שידוכין וחתונות ולשמה חתן-כלה בעת חתונתם כמדובר במ"פ.

הרבי הרחיב בנושא שמחת נישואין וסיים את השיחה בברכה מיוחדת לאלו שנישאים בשבוע המתברך משבת זו, ובירכם שיהא בשעה-טובה ומזל-טוב וביני עדי-עד ופרנסה בהרחבה ושיזכו לבנים ובנות ("זרעו בחיים") עוסקים בתומי"צ - ואח"כ לגדלם לתורה לחופה ולמע"ט. ושברוב ממש יהי "ותחיינה עינינו" - וכאן האריך בענין הגאולה והתבטא בזעקה גדולה אודות שהמשיח עדיין לא בא אחרי שכבר נפסק בזמן הגמרא ש"כבר כלו כל הקיצין".

הרבי סיים את השיחה באמרו שהחתנים הנ"ל יאמרו לחיים והקהל יענה לברכתם, ר"מהרה ישמע בערי יהודה ובחוצות ירושלים" - ירושלים עיר-הקדש ותיכף-ומיד-ממש.

אחרי השיחה קרא להר"ל שאלו: "זא איז דא א חתן וואס האט באלד חתונה?" (הישנו כאן חתן המתחתן בקרוב?) הר"ל הצביע לעבר חתן א' שעמד מול הרבי, והרבי שאל: היכן? הר"ל הצביע לעבר החתן והרבי שאל: מי? הר"ל ענה: "כ"ץ, (הוא הת' גדליה הכהן כ"ץ) והרבי הורה: "זאל ער זאגן לחיים" (שיאמר לחיים). החתן אמר לחיים והרבי שאל באם ישנו עוד חתן, בינתיים הביט הרבי לעבר החתן הנ"ל ואמר בחיך רחב: "זאל ער זיך אוועקשטעלן אריפן טיש" (שיעלה על השולחן). הר"ל הראה על עוד חתן שעמד

ועד לכאלו השייכים לע"ע לקצה השני. ואיש איש ברכות זכה לברכה המיוחדת לו בנוסף לשטר הצדקה לשליחות מצוה.

יום שני י"ד טבת:

הרבי נסע לאוהל ובשובו התפללו מנחה וערבית ואחרי התפילה יצא ל'קידוש לבנה' (לבוש במעיל), בסיום ניער הרבי את שולי הטיק ד' פעמים, ובירך את העומדים סביבו: 'גוט חודש' (חודש טוב).

יום שלישי ט"ו טבת:

גם היום נסע הרבי נסע לאוהל, כמנהגו מדי ט"ו בחודש. אחרי תפילת ערבית היתה חלוקת שטרות לצדקה.

יום רביעי ט"ז טבת:

בתפילה מנחה נכחה קבוצת תלמידים מילדי החדר של אהלי תורה' ואחרי התפילה, בצאת הרבי מביהמ"ד, שרו התלמידים והרבי עודד את שירתם במיוחד, כשהוא מביט לעברם.

יום חמישי ט"ב טבת:

הרבי נסע לאוהל.

בערב התקיימה בביהמ"ד הגדול התוועדות חסידיית לרגל סיום ספר זמנים והתחלת ספר נשים בשיעור היומי ברמב"ם ג"פ ליום.

שבת קודש פ' שמות - י"ט טבת:

בחזרת השיץ דמוסף עיין הרבי בחומש ורשי' דתחלת הפרשה.

שיחות הק' בהתוועדות היו בחלקן הגדול בהמשך לדברות הק' בעשרה בטבת ובשבת שעברה, פ' ויחי, במעלתן ושבחן של ישראל והדיבור בזכותן תוך שלילה מוחלטת של הדיבור כגנותן ולימוד קטיגוריא על בני ישראל ח"ו.

במידה רבה גם האווירה בה התנהלה ההתוועדות היתה דומה. שיחות הק' נאמרו מתוך כאב והתרגשות אך עם זאת היתה התרוממות הרוח ובשירה שבין השיחות הרבה הרבי לעודד ולהגביר את עוצמת הניגונים.

כך או כך שוב היה ניכר היטב עד כמה הענין נוגע ללב הטי' של הרבי שאינו יכול להכיל דבר לא טוב על יהודי, יהיה מי שיהיה.

לימינו והרבי שאל: 'זוען איז די חתונה?' (מתי החתונה?) הנ"ל: מחר. הרבי: 'נו, ביום הראשון, ביום הרביעי, ס"א אז דאך בתולה נשאת ליום הרביעי - ראשי תיבות "לבניה", זאל זיין בשמחה ובוטוב לבב' (חתונתו של הת' גדליה כ"ץ באור ליום הרביעי) הביט לעבר החתן שעמד מולו, והמשיך: 'זאגן א פריילעכען לחיים!', (לומר לחיים שמח) והביט לעבר החתן השני ואמר: 'זאגן א ניגון פארבונדן מיט חתונה'. (לומר ניגון שקשור בחתונה). החלו לנגן 'מהרה ישמע', והרבי עודד את הניגון בידו הק' בחזק רב ובמהירות גדולה משך זמן.

השיחה הרביעית היתה קצרה ועיקרה היה התעוררות למעשה בפועל אודות הקהלת קהילות מדי שבת, וכן על מצוות הצדקה. אחר כך היתה חלוקת המשקה. בתום החלוקה החל הרבי לנגן ניגון הקפות לאביו הרלו"צ ז"ל.

אח"כ אמר: 'עס זיינען דאך דא אורחים וואס זיינען אנגעקומען פון א עיר אחרת, מסתמא וועט מען זיי געבן זאגן "לחיים" און דער עולם וועט זיי מסתמא צוהעלפן מיט זינגען א פריילעכע ניגון'. (ישנם אורחים שבאו מעיר אחרת. מסתמא יתנו להם לחיים והציבור יסייע להם בניגון שמח). לא' האורחים ענה הרבי לחיים' כשמסמך לו שישתה, הקהל החל לנגן: 'אבער א מעלה - ווידער א מעלה'; והרבי הניף את ידו השמאלית ועודד בחזק מאד ובמיוחד כשהזרו על המילים 'חאטש-חאטש - גולה וסורה - דאך דאך דמתה לחמר' (שיר שהוכנו מעלתן של ישראל). וכך נמשך זה זמן ארוך כשהרבי מניף את ידו בחזק יותר ויותר.

הרבי הורה לחזן לנגן 'היד שיכנה' ועודד בחזק עצום את השירה, ההתוועדות הסתיימה בשעה ארבע וחצי לערך - מספר דקות לפני השקיעה.

לפני שיצא הרבי אחר תפלת מנחה ניגש הרה"ח ר' אהרן יוסף שי' בליניצקי וביקש ברכה, הרבי ענה לו: 'בשורות טובות, בסוב הנראה והנגלה'. מחוגי השעון הורו על השעה 4:55.

בהמשך לתוכן השיחות אודות שמחת נישואין, הניגון שליוה בצאת הרבי מביהמ"ד וכן בכניסתו ובצאתו לתפילת ערבית היה 'מהרה ישמע'.

תפילת מעריב כמוצש"ק התקיימה, כרגיל במוצ"ש, בזאל למעלה, לא קידשו את הלבנה מפני העננים שהסתירוה.

יום ראשון י"ג טבת:

הרבי נכנס לתפילת שחרית מספר דקות לפני השעה עשר.

חלוקת הדולרים נמשכה כארבע שעות רצופות במהלכן עברו אלפי יהודים מכל גוויי הקשת החל מרבנים נכבדים

יום ראשון כ"ף טבת:

חלוקת השטרות לצדקה נמשכה כארבע שעות רצופות.

יום שני כ"א טבת:

הרבי נסע לאוהל.

יום שלישי כ"ב טבת:

היום התעוררו קבוצה מאנ"ש ובראשם הרב יצחק שפרינגער שי' לארגן תעמולה רחבה להפצת עמדתו של הרבי ביחס למצב בארץ הקודש. לאור דברי הרבי במענה לשאלות רבות בעת חלוקת השטרות לצדקה ביום ראשון, ובהזדמנויות נוספות, כי אין מקום לדאגה וכי ארץ ישראל היא המקום הבטוח ביותר, עלה רעיון לערוך תעמולה בנושא באמצעות ארגון קבוצה לנסיעה לארץ. היוזמים שאלו את הרבי והמענה היה כדלהלן:

"לעשות תעמולה ככתוב בתורה דבניי כאן, דעירו - והוא בראשם יוסיפו בתומצ' בפשטות, ות"ח כשיודיעני כמה הוסיפו בפר"מ. אזכיר עה"צ".

מאן, כפי שניתן להבין, הרב שפרינגר לא נח. הוא מיהר לפרסם את המענה ופתח בסידרה של פעולות הסברה כי הדבר הטוב והנכון ביותר לעשות בשעה זו הוא הוספה במעשים טובים בפועל ממש. בקריאה שפירסם בעתונות ובאמצעים נוספים יש דגש על כך שהתוספת במעשים הטובים צריכה להיות מתוך שמחה ובטחון והעיקר הוא המעשה בפועל.

יום רביעי כ"ג טבת:

אחרי תפילת מעריב חילק הרבי ב' שטרות של דולר לצדקה.

יום חמישי - יום ההילולא דאדמור"ר

הזקן - כ"ד טבת:

הרבי נסע לאוהל.

ב-770 אורגנה עצרת מיוחדת בענין התשובה הנ"ל להרב שפרינגר, בה השמיעו הרבנים והמשפיעים דברי התעוררות בענין וכן הופצו כרטיסי הרשמה להצטרפות למוסיפים בפועל ששמותיהם ידווחו לרבי.

בלילה י"ל קונטרס כ"ד טבת - חנש"א.

זאת, מלבד עניינים נפלאים שנאמרו באריכות ובהרחבת הביאור, בנושא פרשת השבוע - התחלת ספר שמות.

תחילה ביאר הרבי בהרחבה מפני מה נאמר "ואלה שמות בני ישראל הבאים מצרימה" בלשון הוה - להורות שהגלות היא דבר כה לא טבעי אצל יהודי עד שעליה להיות מתחדשת תמיד. זו היתה, כאמור, ההתחלה ובהמשך הובהרו פרטים רבים בענין הן מבחינת מהותה של גלות מצרים והן ביחס להוראה בעבודת ה' של כל יחיד בכל עת ובכל מקום.

באותה שיחה עבר הרבי לפרטים נוספים בפרשה מהם ניתן ללמוד על גודל מעלתן של ישראל.

גם בשיחה השניה דובר על אותו ענין והפעם כפי שהוא נלמד מסיפור אות המטה שנהפך לנחש כדי לרמז למשה רבינו על חומרת לשון הרע.

בהתועדות נכחה קבוצת אורחים ממזנטריאול של מתקבלים ליהדות ע"י אנשי חב"ד שם ובעת הגינונים שלאחר שיחה זו פנה הרבי לעברם באמרו כי יכבדו את האורחים באמירת 'לחיים' ובניגון שמח וכל הקהל יצטרף אליהם ויאמר עמם 'לחיים' והעיקר שהקב"ה יאמר 'לחיים, לחיים ולברכה'...

הקהל החל לנגן 'זפרצת' והרבי עודד בחוק רב את השירה כשמעורר לעבר האורחים הנ"ל.

בשיחה השלישית דובר, בעיקר, על הקשר בין סיום פ' שמות והתחלת פ' וארא - הבטחה הנאלה, וגם כאן הרגיש הרבי את מעלתם של ישראל בדורנו שאם הנאלה הובטחה בעבר, עאכריכ כיום לאהר הגזירות שעברו על בניי בדורנו.

בסוף ההתועדות היתה עוד שיחה קצרה שכתחילתה דובר על חלוקת המשקה לאירועים שונים ואח"כ היתה התעוררות בקשר ליום ההילולא של הרמב"ם החל במוצאי שבת (אגב, בשיחות הקודמות עמד הרבי בקצרה על כך שהרמב"ם חי שבעים שנה, דבר המורה על שלימות מיוחדת). הרבי קרא לערוך התועדות ביום זה ולהתעורר בלימוד התורה בכלל ובמיוחד בלימוד ספרי הרמב"ם עצמו בשיעור יומי קבוע.

סדר חלוקת המשקה היה כרגיל, כאשר בסיום התחיל הרבי לנגן ניגון ההקפות לאביו ולויצ' ז"ל ועל התנועה הידועה חזרו כעשרה פעמים.

גם תפילת מנחה, שאחרי ההתועדות, היתה בשמחה גדולה ובסיום חזרת השי"ן בשירת 'שים שלום' הרבה הרבי לעודד את השירה.

במוצאי השבת נערכה התועדות-חסידיים לרגל יום ההילולא של הרמב"ם, כהוראת הרבי בהתועדות. התועד במשך שעות ארוכות - הרה"ת ר' גרשון מענדל גרליק שי'.

שבת קודש פ' וארא, כ"ו טבת

מבה"ח שבט:

כשעלה הרבי אחר אמירת תהילים, שמע מביהכ"ס למעלה כי המנין אומר "קדושה" ועמד בפרוודור והמתין עד לסיום.

ההתועדות עמדה בסימן יום ההילולא. זה היה הנושא של שיחת הקודש הראשונה שנפתחה בביאור הקשר בין פרשת השבוע - 'וארא' אל האבות "באל שדי" ליום ההסתלקות של השלישי מבין אבות החסידות (ששמוחיהם הם ר"ת ש' ד' י': רבי שניאור זלמן רבי דובער ורבי ישראל). הרבי עמד על המשותף בין רבנו הזקן ויעקב אבינו השלישי שבאבות.

בהמשך היו דברי התעוררות נמרצים על לימוד תורתו של רבינו הזקן, בנגלה ובחסידות, בקביעות, ובסיום השיחה עמד הרבי על כך שהשבת היא בתוך שלשת הימים הסמוכים לכ"ד טבת כך שההתועדות היא המשך ליום הסגולה וקרא להמשיך את ההתועדות גם במוצאי השבת. כאן הזכיר את מסיבת המלוה מלכה של צאצאי אדמ"ר הזקן המתקיימת הערב.

וו היתה נקודת הדברים על הימים שלפני השבת ואילו השיחה הבאה יזדה לימים הבאים - ר"ח שבט שחל ביום רביעי, יום בריאת המאורות. בענין זה היה הסבר רחב על משמעות 'המאור הגדול' 'המאור הקטן' בעבודת ה' של כל יהודי ועיקר הדגש היה על כך שלעתים חובה על האדם לנהוג כ'מאור הקטן' ורק כך יוכל להשפיע על סביבתו, בעוד שהתנהגות בהתנשאות איננה מביאה כל תועלת.

בשיחה זו דובר גם על הצורה בה כבש יעקב אבינו את שכם (בהמשך למדובר בשיחה הראשונה על הקשר בין יעקב ובעל ההילולא) שהיתה ברשות 'חמור' והרבי התבטא שיש ללמוד גם מהחמור העומד בארוה...

כאותו ענין הזכיר גם על העולים מרוסיה המגיעים ומתיישבים באה"ק ב'שטחים' שיש לעשות זאת בדרכי נועם ודרכי שלום.

נושאים נוספים בשיחה זו: אהבתו המיוחדת של הקב"ה לכל יהודי באשר הוא והוודאות כי הוא ימלא את כל בקשותיו לטובה ולא יערוך עם בני ישראל 'חשבון' של ברוגז ח"ו, התעוררות נוספת לקבלת החלטות טובות בלימוד תורתו של אדמ"ר הזקן, חשיבותם של כל ספרי החסידות וכתבי היד (הרבי סיפר שאמו היתה מעתיקה כתבי חסידות עבור אביה שהיה מחסידי אדמ"ר מהר"ש נ"ע) וההשתדלות המיוחדת בתקופה האחרונה להדפסת ספרי חסידות באותיות מרובעות.

עיקרה של השיחה הבאה, השלישית במספר, היה בנושא העומד על הפרק בימים האחרונים - צורת הדיבור על בני ישראל בניו של מקום. הרבי חזר ואמר כי חלילה לומר כי הקב"ה מחשב את עונותיהם של ישראל לקראת פורענות רח"ל היל"ת ודיבר בהתלהבות קודש על כך שאין ספק כי לאחר השואה האיומה ל"ע ול"ע צפויים בני ישראל - בכל מקום ובארץ ישראל במיוחד - אך ורק לטוב הנראה והנגלה שתכליתו הגאולה האמיתית והשלימה.

אחר כך דיבר הרבי על חלוקת המשקה כשהוא חוזר ומוכיר על התועודיות יום ההילולא בעמדנו תוך שלשת הימים הסמוכים.

(השבוע היו ששה קנקנים. אחד הלוקחים הכריז בצרפתית והרבי העיר שיכריז שוב בשפה מובנת לנוכחים... הלה הכריז פעם נוספת בהערובת של אנגלית ולה"ק והרבי הגיב בחיוך...).

אחרי החלוקה התחיל הרבי בעצמו את ניגון ההקפות לאביו רלו"צ ז"ל והוא הושר בהתלהבות גדולה כשהרבי מרבה לעודד בידו הק'.

במוצאי"ק התקיימה ב"ס 770 מסיבת סיום הלכה ברמב"ם וסעודת מלוה"מלכה בשילוב התועדות-חסידים - ע"פ הוראת הרבי היום בהתועדות.

באולם 'אהלי תורה' התקיים, כאמור, כינוס הצאצאים של אדה"י.

יום ראשון ד"ך טבת:

חלוקת השטרות לצדקה נמשכה כארבע שעות.

כמדי שבוע היו אלפי איש ובהם רבנים, אישי ציבור וסתם 'עמך' מכל העדות והחוגים. רבים מאוד שאלו על המצב באה"ק ולכולם השיב הרבי בתוכן דומה - ארץ ישראל היא מקום בטוח עליו נאמר 'עיני ה' אלקיך בה מרשית השנה ועד אחרית שנה'. השוהים בה לא יעלו על דעתם לעזוב ואלו שמתכננים נסיעה לשם יעשו זאת ללא חשש.

יום שני כ"ח טבת:

היום פורסמה בתוצות העיר קריאה מ'אגודת הרבנים דארה"ב וקנדה' כי לאור המצב בארץ ישראל יש לקבוע את יום המחרת, ערב ר"ח שבט, ליום תפילה ותענית שעות. 'ועד רבני ליובאוויטש הכללי' פירסם - בהסכמת כ"ק אדמ"ר שליט"א - מכתב של הצטרפות לקריאה זו.

הרבי נסע לאוהל.

יום שלישי כ"ט טבת, ער"ח שבט:

בבתי כנסיות רבים ברחבי העיר קוימו סדרי התפילה כפי שנקבעו ע"י 'אגודת הרבנים', במנין של הרבי אמרו 'אבינו מלכנו' ובסיום התפילה הוסיפו את פרקי התהלים שפורטו בקריאה של אגודה"ר, כשהגבאי מכריז איזה פרקים לומר. על הפרקים שצוינו ב'קול קודא' - הוסיפו את פרק קג, שהרבי אמר אותו אחר הפרקים הנ"ל.

דברי העידוד של הרבי גרמו לכך שכל פעולות ההתעוררות, ובכלל זה יום התפילה, נעשו מתוך בטחון

גמור בהשיית כי לאף יהודי לא יאונה דבר ח"ו ושומר ישראל ישמור את בניו בכל מקום שהם ובמיוחד בארץ ישראל.

התחושה הזו, של השתתפות עם תושבי ארץ הקודש מחד ובטחון גמור מאידך, באה לידי ביטוי בשיר שמלוה את הכניסה והיציאה של הרבי לתפילות בימים אלו - 'עוצו עצה ותופר דברו דבר ולא יקום כי עמנו קל'!

הרבי נסע לאוהל, כמנהגו בכל ערב ראש חודש.

מענה לדוחות בימים אלו:

נתי' ותי'ז ותהא פעולה נמשכת ובהוספה והזמ"ג, כנתינת כח
 חז"ל וברכתם דכל המוסיף מוסיפין לו, ובמיוחד ברכתו הדקב"ה
 שתוספתו מרובה כו'.

והזמ"ג - חזתם חודש כסלו - חודש השלישי - בדוגמא חודש
 השלישי דקיץ שבו ימי סגולה - ט', י"ד, י"ט וחזתם דימי חנוכה,
 והמשכם בשנת ה'י" (ת) (הא) ש(נת) א(נ)א(נו) נ(פלאות). אזכיר
 עה"צ.

על דר"ח מפעולות מבצע חנוכה:

תי'ח על הבש"מ. ויה"ר שיוסיפו עדין באופן המתאים גם
 לאחר חנוכה ועד לחנוכת בית המקדש השלישי, אזכיר עה"צ.

לקבוצה מאנ"ש בראשות הרה"ת ר' יצחק שפרינגר שי'
 על הרעיון לערוך תעמולה להפצת עמדתו של הרבי ביחס
 למצב בארץ הקודש באמצעות אירגון קבוצה לנסיעה
 לארץ:

לעשות תעמולה **כמתוב בתורה** דבניי כאן, דעירו - **והוא**
בראשם יוסיפו בתומ"צ **בפשוטות**, ותי'ח כשיודיעני כמה הוסיפו
בפרי"מ. אזכיר עה"צ.

על השאלה אם השתנתה עמדתו של הרבי בקשר
 למצב הבטחוני באה"ק, אחרי כישלון הדיננים בוינוה
 (בע"פ, ע"י המזכיר הר"ל"ג, כ"ג טבת):

מה שאמרתי הוא מתוקף הענין ד'תמיד עיני ה' א-להיך בה...'
 ומצד הענין דמקום המקדש שנמצא שם, והרי בזה אין שום שינוי.

למחרת ביום כ"ד טבת לפני נסיעתו לאוהל חזר הרבי
 ואמר כי אין שום שינוי בעמדתו.

כן נודע שהרבי התבטא: אין מה לדאוג ובקרוב ידאו את
 ה'נפלאות אראנו', ולמסור זאת גם לתושבי "ארץ הקודש".

להרה"ת ר' יוסף העבט שי' מאילת ענה הרבי:

אין על מה להבהל כלל וכלל.

ע"ד אטימת החדרים מסר הרבי (בע"פ, ע"י המזכיר
 הר"ל"ג, כ"ח טבת):

באם האנשים האחראים על כך מבקשים לעשות זאת, יש
 לעשות זאת - שהרי לא מפסידים דבר מכך, ואין בזה סתירה
 לעמדותי בנוגע למצב שם.

לא' שכתב שפחד לטוס לאה"ק:

אין מה לפחד, אזכיר עה"צ.

לשליח מאה"ק שכתב שמעודד את האנשים:

וגדול העידוד וכו' וכו',

לאברך מהשכונה שביקש ברכה לנסיעה לאה"ק:

הרבי הדגיש את המילה "ברכה" והוסיף: אזעה"צ.

להרה"ת ר' נפתלי הכהן רוט שי' ע"ד השתתפותו
 במסיבת סיום הלכה ברמב"ם ב'770 והודעתו שבכוונתו
 להנהיג זאת גם במקומו - ירושלים ת"ו:

כן יבשר טוב כל הימים ובהוספה.

להרה"ת ר' יהודה לויב ראסקין שי' בקשר למצב
 במחנה הט' (קסבלנקה, מרוקו) (עש"ק פ' וארא):

כאור"א מבני - חלק אלקה ממעלה (ומבאר אדה"ז בתניא
 בתחלתו פ"י כתוב זה שזהו ממש (ועד שיודגש במישוש גשמי).

והזמ"ג תוכן פ' וארא - בשלח ועד לסמיכות ממש לתביאו
 ותעטמו בהר נחלתך (נאמר זה מתוך שירה (שמחה)) לגאולתינו
 האמתית ע"י משיח צדקנו כהבטחה המפורשת בפרשת ימים אלה
 אל אברהם ג' וג' והוצאתי אתכם ג', והצאתי אתכם ג' וגאלתי
 אתכם ג' ולקחתי אתכם ג' והבאתי אתכם אל הארץ אשר נשאתי
 את ידי ג'.

אמחז"ל בהתחלת פ' וארא - כבר בסלה כל העבודה מבני
 במצרים.